

i alt Fald ret betydeligt Tab. Hvis vi derimod støtte Slagterier ude omkring i Landet, som nu ere oprettede, staa vi meget mere frit og behøve ikke at komme ind under Københavns Herredømme paa dette Omraade. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa; det er jo en bekendt Sag, hvorledes denne Misfornøjelse med Hensyn til København i tidligere Tider kom til Orde paa forskellige Landbrugsorganisationer; men jeg vil her kun fremhæve, at jeg for mit Vedkommende vilde anse det for et Fejlgreb, hvis man støttede Københavns Kommune ved at give den et saadant Beløb til Udvidelse af sit Slagteri. Som jeg allerede har nævnt, vil dette aldeles ikke være nødvendigt, fordi der allerede er Plads nok til at kunne slagte de Kreaturer, som blive producerede. Jeg vilde derimod kunne være med til, at disse Penge kunde finde Anvendelse paa anden Maade. (Afbrydelse). Der bliver sagt bag ved mig, at nogle af dem skulde til Fyn, og det kan maaske ogsaa være rigtigt; dog, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg hørte i Gaar det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) omtale den Sag, og det vil vel blive oplyst senere, hvorfor Fyn er udelukket. Jeg vil kun her gøre opmærksom paa, om det ikke, hvis disse Penge ikke kunne finde Anvendelse paa anden Maade, saa var naturligt, at man benyttede dem til Nedsættelse af Fragterne for Kødeksporten; det er jo ikke ukendt fra andre Lande, at man støtter Eksporten af Kødvarer og i det hele taget Landbrugsartikler ved at give et direkte Tilskud til Nedsættelse af Fragterne. Jeg mener nu, at det ene Ministerium her maaske kunde give Tilskud til det andet. Det gaar vel nemlig ikke an at forlange en Omordning af Takstforholdene; hvorimod man maaske nok kunde give et saadant Tilskud, som kunde komme Kødeksporten til gode derved, at Taksterne paa denne Maade blev billigere. Man har jo ogsaa her en Analogi at vise hen til, idet jeg ser, at der er opført Forslag til Bevillinger til Støtte af Transporten af Mergel paa jyske Baner, da det ellers vilde blive for dyrt for Folk derovre at befordre deres Mergel. Jeg vilde som sagt gerne henlede Opmærksomheden paa disse Bevillinger og lægge et godt Ord ind derfor. Ligeledes vilde jeg, inden jeg slutter, tillade mig at henvende et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister om et Forhold, som ogsaa vedrører dette Spørgsmaal, nemlig om at faa saa gode og hensigtsmæssige Vogne (som muligt) til Befordring af Kød. Jeg ved godt — og jeg paaskønner det —

at der allerede i Fjor blev gjort noget for denne Sag. Dette var imidlertid ikke tilstrækkeligt; thi man kan ikke altid faa saadanne Vogne, som ere indrettede til Kødeksport, naar man henvender sig til Jærnbanebestyrelsen derom, og der vil dog blive større og større Efterspørgsel efter saadanne Vogne, efterhaanden som Kødeksporten vokser. Det vilde derfor være en billig Fordring, hvis Efterkommelse vilde blive meget paaskønnet, om der til alle Tider kunde faa saadanne Vogne, som vare indrettede til Kødeksport. Jeg vilde ogsaa gjerne gaa lidt videre og udtale et Ønske om, at der ogsaa var Skibe, som kunde befordre Kød til Udlandet, navnlig til England, saaledes at det i enhver Henseende kunde blive eksporteret paa en saadan Maade, at det ikke kom til at lide nogen Skade ved Transporten, men kunde præsenteres paa det engelske Marked i en saa god Tilstand som vel muligt. Jeg paaskønner ogsaa meget den Bevilling, der er foreslaaet til Eksport af konserverede Kødvarer og Pølser. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, som har meget stor Betydning; navnlig tror jeg det for Pølsernes Vedkommende. Det er jo givet, at naar vi have saa mange Kreaturer i vore Besætninger, navnlig Udsætterkreaturer, er det vanskeligt at faa dem anvendt paa en Maade, som kan give Indtægt for Landmanden. Men vi vide ogsaa, at der kan laves Pølser, og kunne disse faa Afsætning, vil det blive en betydelig Støtte for denne Gren af Eksportslagterierne. Det ene vil støtte det andet. Jeg tror derfor, det er meget rigtigt set af den højtærede Landbrugsminister, naar han har antydet, at der kan gives Tilskud til saadanne Forsøg paa at sende konserverede Kødvarer og Pølser til Udlandet. Man behøver da ikke at være saa bange for Tab, der mulig maatte fremkomme, da man altsaa kan faa saadanne Tab erstattede af Statskassen. Jeg tror, det vil blive paaskønnet, og jeg vil meget anbefale, at Forslaget bliver vedtaget i den Skikkelse, det nu har.

Endelig skal jeg tillade mig at komme med en lille Henstilling til den højtærede Krigsminister angaaende et Forhold, som ganske vist kan siges ikke at have stor Betydning, men som dog er en Uretfærdighed. Jeg har lagt Mærke til dette Forhold i de sidste Dage, og tillader mig at fremdrage det her. Soldaterne blive hjemmertilrederede i denne Tid og skulle have Marchpenge. Det ser da underligt ud, at man i det ene Sogn faar et vist Beløb i Marchpenge og i Nabsognet maaske dob-